

Zonnig eindpunt

Terrein De Slufteer, De Cocksdorp, Texel

Voor wie langs meerdere NTKC-terreinen wil trekken, is De Slufteer helemaal geen aantrekkelijk knooppunt. Je kunt erheen, maar daarna kun je eigenlijk alleen nog maar terug. Texel is het noordwestelijke eindpunt van het NTKC-netwerk. Toch zijn er redenen in overvloed waarom mensen dit terrein niet links laten liggen ...

Tekst Eli Vlessing, foto's Vincent Tollenaar

De jaarcijfers van de NTKC geven een duidelijk beeld: De Slufteer is een populair terrein, met elk jaar een groot aantal overnachtingen. Tegelijk is het ook het terrein met (op papier) de meeste kampeerplaatsen, dus voordat het echt druk begint te worden, moet er heel wat gebeuren. Relatief heeft De Slufteer weinig caravanplekken (13). Dat komt vooral door de ligging en de begroeiing: grote delen van het terrein zijn niet met een auto bereikbaar. Dat De Slufteer een relatief afgelegen terrein is, waar je alleen met een veerpont kunt komen, zien weinig mensen als een nadeel. 'Tja, die oversteek met de veerpont, dat maakt het juist een beetje exotisch.' 'Superleuk dat we een terrein op een waddeneiland hebben – en ook nog eens op een geweldige plek op dat eiland!' 'Vanaf de boot is het toch nog ruim 20 kilometer trappen en volgens mij altijd met tegenwind. Des te groter de voldoening als je uiteindelijk het terrein op fietst.'

Naar het strand

Op de vraag waarom mensen (helemaal) naar de noordpunt van Texel komen om te kamperen krijgen we allerlei antwoorden. Maar voor bijna iedereen spelen 'strand' en 'zee' daar in meer of mindere mate een rol in. De nabijheid van de oceaan blijft een magische aantrekkingskracht op mensen uitoefenen. 'Elke wandeling die je hier maakt, komt vroeg of laat op het strand uit. Heerlijk!' 'Even de zee induiken – in de winter iets korter dan 's zomers – blijft in alle opzichten een verfrissende ervaring.'

Vanaf het NTKC-terrein is het ongeveer 2 kilometer rijden, fietsen of lopen naar de strandopgang. Eenmaal op het strand kun je nog een stuk zuidwaarts lopen, maar dan be-

reik je al snel de plek waar je niet verder kunt omdat daar – bewust – een gat in de duinen is gemaakt en het zeewater 24 uur per dag het achter de duinen gelegen natuurgebied De Slufteer in- en uitstroomt. Naar het noorden toe loop je richting de vuurtoren, het strand wordt hier snel heel breed en op het noordelijkste puntje van Texel sta je vlak bij het volgende eiland, Vlieland. Daar naartoe zwemmen is overigens niet alleen sterk af te raden, het is zelfs verboden vanwege de sterke stroming tussen de eilanden.

We krijgen nog een goede tip: 'Als je niet langs die auto-weg van het terrein naar het strand wilt lopen, volg dan het fietspad richting de vuurtoren een paar honderd meter en neem dan linksaf het duinpad. Een veel leukere wandeling en je komt direct uit op een rustig stuk strand!'

Savant

Zoals op alle NTKC-terreinen, vermaken kinderen zich prima op De Slufteer. 'Ze kunnen het hele terrein verkennen, overal zijn paadjes en bosjes. We kunnen ze met een gerust hart lekker laten gaan.' Het golvende terrein leent zich prima voor spelletjes. Finn: 'Wij doen verstoppertje en je mag overal.' Toch doet hij weinig moeite zich te verbergen? 'Ja maar dat hoeft niet want ik ben 'm.' De relaxte ouders bij de tent: 'Gisteren kwamen de jongens opgewonden naar ons toe gerend. We moesten direct meekomen, "echt, nu meteen, kom nou-ou." Ze hadden iets gezien. "Wat dan, wat was het dan?" "Ja, een dingetje ... zo'n ... met ... een ... een savant!'", wist de oudste (8) opeens. Hun enthousiasme bleek terecht want over het grote veld stapte parmantig en zonder enige haast een felgekleurde fazant.'

06.35 uur

Je tentje uit rollen en wankelend in het dauwnatte gras staan. Het is niet stikdonker meer, je ziet nog wel de sterren. En het zwaailicht van de vuurtoren. In de verte begint de hemel zacht oranje te kleuren. 'Dit is hét tijdstip voor mooie foto's. Dat halfuurtje voordat de zon echt opkomt. Vooral als de mist nog over de velden hangt – je hebt dan de hele wereld voor jezelf.' We hebben nog net tijd voor koffie, maar om 7 uur rijden we het doodstille terrein af. Op de dijk, uitkijkend over de Waddenzee zien we het eerste licht over de drooggevalen platen en 'schorren' vallen. 'De herfst-trek begint eigenlijk al voordat het officieel herfst is', zegt mijn gids en ervaren natuurfotograaf Vincent. 'Hier op Texel is het een paradijs voor duizenden vogels, op weg naar het zuiden. En dit', wijzend naar de felgouden vlakke voor ons, 'is natuurlijk prachtig, maar ook vanaf je kampeerstoeltje bij je tent kun je al zo veel moois zien.' Wie geduld (en een beetje geluk) heeft, kan inderdaad zo rond het gouden ochtenduur prachtige waarnemingen doen. De velduil. Hazen in het land. Een jagende kiekendief, cirkelend boven de dijk. Het is bijna jammer dat om een uur of 8 de dag aanbreekt.

Rectificatie

In de intro noemden we De Slufter het noordwestelijke eindpunt van het NTKC-netwerk. Dat je vanaf het terrein eigenlijk alleen nog maar terug kunt reizen, naar Den Helder. Maar NTKC'ers zijn vindingrijke doorzetters. Een enthousiast koppel met volbeladen fietsen: 'Texel het eindpunt? Welnee. Wij komen vanaf Limmen, met de fiets. Vanaf Texel fietsen we met een paar tussenstops door naar Eenrum. Wij nemen vanaf de vuurtoren de boot naar Vlieland. En van Vlieland gaat natuurlijk de veerboot naar Terschelling. Daar wordt het iets lastiger: wij zijn op 9 juli op Terschelling, in de week daarna gaat er maar 2 keer een boot naar Nes op Ameland. En van Ameland vaar je naar het vasteland van Friesland, naar Holwerd. Het is dan nog een kleine 50 kilometer naar 't Aagt. Dus lastig: ja, maar eindpunt: nee.' <

Aantal overnachtingen	< 16 jaar	16 jaar en ouder	totaal	% van NTKC
2020/2021	2.100	9.518	11.618	16,0%
2019/2020	1.940	6.264	8.204	16,4%
2018/2019	1.777	6.665	8.442	16,8%
2017/2018	2.063	7.412	9.475	16,6%
2016/2017	1.979	6.965	8.944	17,1%

(bron: Jaarverslagen NTKC)

Historie in Texels zand

Ella Suissa (12 jaar, uit Eindhoven) doet met haar moeder een bijzondere vondst op het strand van Texel.

Daar uit kon de archeoloog afleiden dat het een 'scheg' was, een verticale balk die aan de achterzijde van een schip uitsteekt om het roer aan op te hangen. Deze scheg zal aan een VOC-schip, vergelijkbaar met de 'Batavia', hebben gezeten om de diepgang te meten.'

Wat gebeurde ermee?

'Archeoloog Michiel Bartels, van Archeologie West-Friesland, heeft ons op de hoogte gehouden van wat er met de vondst gebeurd is. Twee studentes hebben de scheg exact nagetekend en beschreven. In het hout zaten gaatjes afkomstig van paalwormen en omdat paalwormen in die tijd nog niet in onze wateren aanwezig waren, weten ze zeker dat het schip in de Oost is geweest. Echt conserveren is helaas niet mogelijk: het stuk is simpelweg te groot. Dus uiteindelijk wordt het teruggegeven aan de elementen en zal het in de tuin van het museum een plek krijgen en vergaan.

Ik hield altijd al van oude dingen en ontdekken en van wat er vroeger allemaal gebeurde. Het is dus heel leuk dat je dan zelf iets vindt. De archeoloog Michiel Bartels heeft mij uitgenodigd in het museum en me een hele rondleiding gegeven. Ten slotte kreeg ik ook een stapeltje archeologieboeken mee. Op school heb ik een spreekbeurt gehouden met alle foto's en de tekeningen die van de vondst zijn gemaakt. Het was heel leuk om erover te kunnen vertellen!

Wanneer gebeurde het?

'26 april 2021. Het was een koude, waaierige en bewolkte dag waarop we een strandwandeling maakten ter hoogte van De Koog.'

En wat zagen jullie toen?

'We liepen op het strand toen we in de vloedlijn een stuk hout uit het zand zagen steken. We probeerden het uit te graven maar dat lukte niet omdat het zand maar bleef terugspoelen. Al snel hadden we door dat het iets bijzonders was omdat we inscripties zagen. Eerst drie X'en, waardoor we dachten dat het uit Amsterdam kwam, maar het bleken Romeinse cijfers te zijn.

Toen hebben we met Kaap Skil, het museum in Oudeschild, en de archeoloog uit Noord-Holland gebeld. Een Texelse archeoloog kwam al een uur later, met hulp, in een pick-up waar 'strandvondsten' op stond en zij hebben met een touw geprobeerd het stuk hout uit het zand te trekken. Dat lukte niet en uiteindelijk moest er een shovel aan te pas komen.

Het stuk hout bleek wel vijf meter lang te zijn! Op het hout stonden onder andere een Romeinse IV en drie V'tjes.

